ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2 — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ ΙΔ'. — ΑΡ. 14—220

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-351, 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΡΙΤΗ
13
ΙΟΥΝΙΟΥ 1939
Ἀνατολὴ ἡλίου 5.05' — Δύσις 7.45"
Ἀκυλίνης μάρτυρος

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΑΜΦΙΣΣΗΣ

Ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἐπωφελούμενος τῆς λουτροθεραπείας του εἰς τὴν Λοκρίδα, ἐπισκέπτεται κατ' ἔτος μὲ τὸν λαὸν αὐτῶνει τὴν Στερεάν. Μετὰ τὴν Λαμίαν καὶ τὴν Ἀταλάντην, ἦτο ἐφέτος ἡ σειρὰ τῆς ὀρεινῆς Παρνασσίδος καὶ τῆς Δωρίδος, τῆς ὁποίας ὁ λαὸς συνέρρευσε τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν Ἀμφισσαν, μετ' ἐκδηλώσεων προσὼσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ, διὰ νὰ τὸν ἀκούσῃ.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατέχει τὸ μυστικὸν τῆς ἀμεσωτάτης ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς ἀκροατάς του. Ἐννίας μὲ τοὺς ἀκροατάς του. Ἐννοεῖ, ἄλλωστε, γεγονότα ἁπτὰ καὶ παγίωσιν ν' ἀναφέρῃ, νὰ ἐπιπαγίωσιν ν' ἀναφέρῃ, νὰ ἐπισκόπηση, νὰ ἀναπτύξῃ, διὰ νὰ προκύπτουν ἐξ αὐτῶν τὰ χρήσιμα συμπεράσματα. Θὰ ἠμποροῦσε νὰ συμπεράσματα. Θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἴπῃ κανείς, ὅτι σκέπτεται μαζὶ εἴπῃ κανείς, ὅτι σκέπτεται μαζὶ μὲ τὸν ἀκροατήν του λαὸν καὶ τὸν μὲ τὸν ἀκροατήν του λαὸν καὶ τὸν βαθεῖ ἁπλῶς εἰς τὴν βαθυτέραν βαθεῖ ἁπλῶς εἰς τὴν βαθυτέραν κατανόησιν τῶν σκέψεων καὶ τῶν κατανόησιν τῶν σκέψεων καὶ τῶν πράξεων τῆς κυβερνήσεως. Τοῦτο πράξεων τῆς κυβερνήσεως. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ ἰδιάζον χαρακτηριστικὸν ἀποτελεῖ τὸ ἰδιάζον χαρακτηριστικὸν τῶν ἑκάστοτε λόγων του πρὸς τὰς λαϊκὰς μάζας — λόγων οἱ ὁποῖοι τῶν ἑκάστοτε λόγων του πρὸς τὰς λαϊκὰς μάζας — λόγων οἱ ὁποῖοι δὲν ἠμποροῦν νὰ χαρακτηρισθοῦν δὲν ἠμποροῦν νὰ χαρακτηρισθοῦν μὲ τὸν τόσον φθαρέντα κατὰ τὸ μὲ τὸν τόσον φθαρέντα κατὰ τὸ παρελθὸν τίτλον τῶν «ἀγορευσεων».

Οὕτω καὶ εἰς τὴν Ἀμφισσαν προῆλθε «ἤρχισε», κατὰ τὴν συνήθειάν του, «ἀπὸ τὴν ἀρχήν», ὅπως λέγουν τὸν χαρακτηριστικὸν οἱ Γάλλοι. Ἤρχισε, δηλαδή, ἀπὸ τὴν ἀνασκόπησιν καὶ τὴν ἀνάλυσιν τῶν αἰτίων ποὺ ἔκαμαν, διὰ βραδείας καὶ σταθερᾶς ἐξελίξεως, ἀναγκαιοτάτην τὴν μεταβολὴν τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936. Ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἀνέδραμεν εἰς τὴν προϊστορίαν τῆς μεταβολῆς, ἀπὸ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, τὴν ὁποίαν ἐχαρακτήρισεν ὡς καρπὸν τῆς ἑκατονταετοῦς κακοδιοικήσεως τῆς Ἑλλάδος. Ἀνέφερε πόσον καὶ ὁ ἴδιος εἰργάσθη διὰ τὸν ἐξαγνισμὸν τοῦ ἐν Ἑλλάδι κοινοβουλευτισμοῦ. Ἀνιστόρησε τὰ ἀλλεπάλληλα κινήματα μέχρι τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τοῦ 1935, τὰς ματαίας προσπαθείας πρὸς σχηματισμὸν κοινοβουλευτικῆς βιωσίμου κυβερνήσεως μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Ὑπέμνησε πῶς, τὸν Μάρτιον τοῦ 1936, ἀπειλουμένου νέου πραξικοπήματος, εἰσῆλθεν εἰς τὴν τότε ὑπηρεσιακὴν κυβέρνησιν — πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἐπανέλθῃ ὁριστικῶς ὁ στρατὸς εἰς τὸ καθῆκον του — καὶ πῶς ὁ κομμουνιστικὸς κίνδυνος ἠπείλει, κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1936, τὴν γενικὴν ἀνατροπὴν τοῦ κοινωνικοῦ καὶ τοῦ πολιτειακοῦ καθεστῶτος. Ὅλ' αὐτὰ ὑπῆρξαν ἡ δικαίωσις τῆς μεταβολῆς.

Καὶ ἐτόνισεν, ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. πρωθυπουργός, τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἀσφαλείας του ἀπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ κοινωνικ

Θεάματα

ΑΥΡΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ
Ο
ΑΤΤΙΚ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ
το Τεντς παιδί - θαύμα
ΝΙΝΗ ΖΑΧΑ
και ολόκληρη τη
ΜΑΝΤΡΑ
1939
ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΔΕΛΦΟΙ
ΑΧΑΡΝΩΝ 4
Τηλέφ. 55-071.
«ΔΙΤΖ»

ΑΥΡΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ
ΕΝΑΡΞΙΣ
MUSIC HALL DANCING
MIMOZA
Παλ. Φαληρον Τηλ. 99-500
ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ
L' exquise chanteuse Realiste
ROBERTA
vedette du Casino de Paris
TRIO KELL MULASSO
Les aristocrates de la danse du Palladium de Londres
IRIS ET LUSIEN
Les suprêmes danseurs acrobatiques Anglais du Piccadilly de Londres
GOYITA
L' élégante danseuse Espagnole
DIATALA
La belle danseuse orientale
TRIO MEXICANOS
Les plus éléganls et les plus forts danseurs Acrobatiques des grands Théâtres d' Europa
«ΜΕΝΤΩΡ»

ΑΥΡΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ
ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ
ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΟΝ ΟΥΑΛΛΑΣ. - 10 - ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΟΥ

Φάτε τον Τζέφρυ!
Τι φαγητό!
Τζέφρυ, είσαι χορτάτος;
Άγγλοι δεν ωμ. ...τρελλαίνει γι' αυτό ο Τζέφρυ
Τα μουστερί... Δίξιμο τώρα ποιος θα τον ξαναδεί
Τζέφρυ, ...δεν μας τα ξαναλες
Τζέφρυ, ...δεν μας τα ξαναλες
Τζέφρυ, ...δεν μας τα ξαναλες

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον της 12ης Ιουνίου κλείσιμον μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εις χρυσόν	
1885 3230	
1887 3230	
Εξωτ. Δάν. 1902 3230	
Δ.Σ.Θ. Π.Λ. 3230	
Κεφαλ. ..... Α. 3250	
Ανακ. ..... Β. 3250	
Θεσ. - Κων. 3200	
Υγειονομ. Α. 1600	
Ελλ. Στ. Α. 2525	
Αγροτικ. 2500	
1910 ενστημ. 2460	
1914 ενστημ. 2460	
Ορφ. 1924 Π. 2600	
Προσφυγ. 82500	
Σταθ. 6% Α. 3000	
Σταθ. Β. 1928 Α. 10500	
Ορφ. 1928 Π. 3250	
Ορφ. 1928 Ε. 3250	

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

1912 Σ.Π.Π. 2150	
Εκκ. Χρημ. 1925 313.—	
Εκκ. Χρημ. Α. 11075	
Εκκ. Χρημ. Β. 800	
Εκκ. Προσ. Α. 800	
Εκκ. Προσ. Β. 800	

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τράπεζαι

Εθνικής Α. 741	
Εθνικής Β. 741	
Εμπορικής 230	
Εμπ. Πίστεως 230	
Κεφαλαίου Α 2150	
Κεφαλαίου Β 2150	
Λαϊκής 4400	
Ιονίου 1000	
Προμηθ. 130	
Τραπ. Πειραιώς 1125	

Εμπορίαι

Αρ. Τριγ. Α. 45	
Γεν. Αποθ. Α. 400	
Γεν. Αποθ. Β. 400	
Προμήθ. Α. 355	
Προμήθ. Β. 355	

Διαφ. Βιομ.

Βιομ. Λευκ. 410	
Βιομ. Υφασ. 325	
Νουβ. Α. 785	
Νουβ. Β. 785	

Ναυτιλίαι

Ελλην. Ατμ. 500	
Κορκοβάδο Π. 350	
Ωκεανία Α. 750	

ΣΗΜ. Α = Ανεξαρτ. Π = Ιδιωτικ. * = Η τιμή τών μετοχών τούτων δεν σχηματίζεται μη συμπεριλήψεις νέας.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Δελτίον Τραπέζης της Ελλάδος της 10ης Ιουνίου 1939

Ίδια	Ξένα	Σύνολον
3330	3325	3330
250.50	250	250
2.50	2.50	2.50
778	776.50	776.50
5175	5175	5175
59250	59200	59200
1750	1750	1750
867	864	865
1810	1810	1810
234	234	234
1175	1175	1175
312	315	315
1000	1000	1000
324	324	324
234	234	234
326	326	326

ΤΙΤΛΟΙ | ΑΓΟΡΑΙ | ΠΩΛΗΣΕΙΣ

Δαν. 1914		
Τεταρτοτόκος	250.50	250
Ανταλλ. 8%	778	774.50
Εξοπλιστικόν	5175	5175
Εθνικής μετ.	59250	59200
Εθνικής μετ.	1750	1750
Ηλεκτρ. Σ.Δημ.	864	867
Ηλεκτρ. Κρατ.	1810	1810
Ηλεκτρ. Κρατ.	234	234
Ηλεκτρ. Κρατ.	1175	1175
Ιππόδρομος	315	315
Λαχεία	1000	1000
Λαχεία	324	324
Σιδηρόδρομοι	234	234
Σιδηρόδρομοι	326	326
Ύδατος Αθηνών	325	325

Τίτλοι έκτος Χρηματιστηρίου

Αι αγοραίαι τής Κυριακής έτυπώνοντο μέχρι 9.020 αι πωλήσεις και τα 10.250 αι αγοραί εύρίσκοντο εις τό ύφιστάμενον.

Τό θέαμα τό όποίον ένεφανίζετο κατά τάς πρωϊνάς ώρας τής Κυριακής ήτο μοναδικόν. Ή πόλη ήτο όπωσδήποτε επεφυλαγμένη τό ήθος τών κατοίκων δεν ήτο τοιούτον ώστε χωρίς επιφυλάξεις να ρίψουν τάς Παρισιανάδας σπήρξεν άγνωστον φαινόμενον. Έπρεπε νά εξελιχθούν εδώ και πολλά χρόνια τά πράγματα διά νά γίνη ή πρώτη πλήλουλους μεγάλη παρέλασις γυμνών γυναικών. Τά θελήσει δεκαεπτά χρόνων, όλοι οι μεγαλύτεροι ήσαν ντυμένοι, και ούτε μία γυμνή κοιλιά ή γυμνός μηρός ή γυμνός βραχίων ή γυμνή κνήμη ή γυμνός ώμος ή γυμνή ωμοπλάτη ή γυμνή πλάτη ή γυμνός αυχήν ή γυμνή κεφαλή ή γυμνή μασχάλη ή γυμνή μύτη ή γυμνή ρώγα ή γυμνή ομφαλός ή γυμνή ηβική χώρα ή γυμνή γλουτοί ή γυμνή μηρός

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΕΝ ΤΗ ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΥΔΕΜΙΑ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΕΠΗΛΘΕ ΑΙ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΑΡΧΑΙ ΤΗΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΧΑΛΙΦΑΞ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν λόρδος Χάλιφαξ, κλείων σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἐξεφώνησε λόγον διὰ τοῦ ὁποίου ἀπεσκόπει κυρίως εἰς τὴν ἄρσιν τῆς ἐντυπώσεως, τῆς δημιουργηθείσης ἐκ τοῦ προηγουμένου λόγου του, τοῦ ἐκφωνηθέντος τὴν 8ην τρέχοντος, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐπανέρχεται εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν ὑποχωρήσεων. Πρὸ τοῦ λόρδου Χάλιφαξ ὡμίλησαν διάφοροι ρήτορες τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἱ ὁποῖοι ἐχαρακτήρισαν τὸν λόγον τῆς 8ης τρέχοντος ὡς «ἀκαιρον» καὶ «δημιουργοῦντα σύγχυσιν». Ὁ φιλελεύθερος λόρδος Γουόρντ Νταΐβις εἶπε: «Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ κυβέρνησις οἰκοδομεῖ μέτωπον εἰρήνης, ὁ λόγος ἐδημιούργησε τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ χώρα ἑτοιμάζεται νὰ προέλθῃ εἰς νέας διαπραγματεύσεις μὲ τοὺς ἐπιτιθεμένους».

Ἀπαντῶν εἰς τὴν κατάκρισιν ταύτην καὶ εἰς ἄλλας παρομοίας, ὁ λόρδος Χάλιφαξ ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι λόγον:

«Εἴτε τὸ θέλομεν εἴτε ὄχι — εἶπεν ὁ λόρδος Χάλιφαξ — πρέπει ν' ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ζῶμεν περίοδον δυναμικῆς πολιτικῆς καὶ τὸ ζήτημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἀποφασίσωμεν, εἶνε: ἐφ' ὅσον ἡ ἰδία ἀντικαθιστᾷ τὴν διαιτησίαν διὰ ποίον σκοπὸν ἐπιθυμεῖτε νὰ ἴδετε χρησιμοποιουμένην τὴν δύναμιν; Πρέπει ἡ δύναμίς σας νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν προαγωγὴν ἢ διὰ τὴν καταστροφὴν ἀξιῶν, ὅπως ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ τάξις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐρείδεται ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία καὶ ἐὰν φρονῆτε, ὅτι ἀδυνατεῖτε νὰ ἴδετε τὰς ἀξίας ταύτας ἐξαφανιζομένας ἀπὸ τὸν κόσμον, τότε ἀσφαλῶς εἶσθε ἕτοιμοι νὰ ἀντιμετωπίσετε τὴν βίαν διὰ τῆς βίας».

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν κατηγορίαν περὶ μεταβολῆς τῆς ἀγγλικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, εἶπε: «Ἀποτελεῖ ἔνδειξιν κάποιας συγχύσεως σκέψεως τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ὁ λόγος μου σημαίνει οἱανδήποτε μεταβολὴν εἰς τὴν βρετανικὴν πολιτικήν. Ἐπιθυμῶ νὰ εἶπω, ὅτι οὐδεμία μεταβολὴ ἐγένετο εἰς τὴν βρετανικὴν πολιτικήν. Ὁ λόγος μου τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἦτο οὐσιαστικῶς μία εἰλικρινὴς προσπάθεια διὰ νὰ κάμῃ τόσον τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ ὅσον καὶ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς πραγματικότητας τῆς καταστάσεως. Ὑπάρχουν δύο πράγματα, τὰ ὁποῖα ἡ βρετανικὴ πολιτικὴ ἐπιθυμεῖ νὰ διασαφίσῃ: α΄) "Οτι ἐνῷ ἡ Ἀγγλία δὲν ἀπειλεῖ κανένα καὶ ἐνῷ δὲν ἔχει ὑστεροβουλίας, ἐπιθυμεῖ νὰ καταστήσῃ σαφὲς πρὸς τὸν κόσμον, ὅτι ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ χρῆσις τῆς βίας, ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ χρησιμοποιήσουν τὴν βίαν ταύτην, πρέπει νὰ ὑπολογίζουν, ὅτι θὰ τοὺς ἀντιταχθῇ βία. β΄) Ἐπιθυμοῦμεν νὰ διευκρινίσωμεν, ὅτι, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ πρόθεσις καὶ δὲν γίνῃ ἀπόπειρα προσφυγῆς εἰς τὴν βίαν, τότε ὁλόκληρος ἡ ἐπιρροὴ τῆς Μ. Βρεταννίας, ἡ ὁποία δὲν εἶνε ἀξιοκαταφρόνητος, θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐνδεδειγμένου διακανονισμοῦ τῶν ἐπιμάχων ζητημάτων διὰ διαπραγματεύσεων.

Θὰ ἤμην πολὺ εὐτυχὴς ἐὰν ἡ συζήτησις αὕτη εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τῶν ἀναμφισβητήτων πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ὑπάρξουν ἐὰν αἱ ἀπειλαὶ καὶ αἱ ἐπικίνδυνοι καὶ αἱ καταστρεπτικαὶ μέθοδοι τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς αὐθαιρεσίας καὶ τῆς βίας ἀντικατασταθοῦν διὰ διαπραγματεύσεων καὶ εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ». Περαιτέρω ὁ λόρδος Χάλιφαξ εἶπεν ὅτι ἡ ἀγόρευσίς του τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον πολλῶν καὶ ἀντιφατικῶν ἑρμηνειῶν, ὡς ἦτο ἀναπόφευκτον. «Ἄλλοι ἐχρησιμοποίουν ὡρισμένας περικοπὰς τῆς ἀγορεύσεώς μου—εἶπε—καὶ ἄλλοι ἄλλας, ἐνῷ θὰ ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ἡ ὅλη ἀγόρευσις ὡς σύνολον. Νομίζω ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἐπωφελὲς δι' ἐμὲ νὰ προβῶ εἰς ἐπεξηγήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο καὶ αὐταὶ ν' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον διαφορετικῶν καὶ ἀλληλοσυγκρουομένων ἑρμηνειῶν, ὅπως καὶ ἡ ἀγόρευσίς μου τῆς παρελθούσης Πέμπτης».

Ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Ντάντσιχ ὁ λόρδος Χάλιφαξ εἶπεν ὅτι δὲν δύναται νὰ κάμῃ τίποτε καλύτερον εἰμὴ νὰ τονίσῃ τοὺς προσφάτους λόγους τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τσάμπερλαιν, εἰπόντος: «Αἱ ἐγγυήσεις μας πρὸς τὴν Πολωνίαν εἶνε σαφεῖς καὶ καθωρισμέναι. Μολονότι θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς νὰ ἴδωμεν τὰς μεταξὺ Πολωνίας καὶ Γερμανίας διαφορὰς διακανονιζομένας φιλικῶς διὰ συζητήσεως, ἐὰν ἤθελε γίνει ἀπόπειρα μεταβολῆς τῆς σημερινῆς καταστάσεως διὰ τῆς βίας, κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἀπειληθῇ ἡ πολωνικὴ ἀνεξαρτησία, τοῦτο ἤθελεν ἀναποφεύκτως προκαλέσει σύρραξιν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐνεπλέκετο καὶ ἡ Ἀγγλία».

Ἀπαντῶν εἰς συντηρητικά τινα μέλη τῆς Ἄνω Βουλῆς, τὰ ὁποῖα ἐξεδήλωσαν τὴν ἀντίθεσίν των πρὸς μίαν συμμαχίαν μὲ τὴν Ρωσίαν, ὁ λόρδος Χάλιφαξ εἶπεν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ συζητήσῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ τεθέντος ζητήματος. «Ἡ κυβέρνησις ἐχάραξε τὴν ὁδόν της καὶ δὲν δύναται νὰ παρεκκλίνῃ αὐτῆς. Αἱ διαπραγματεύσεις μὲ τὴν σοβιετικὴν κυβέρνησιν θὰ συνεχισθοῦν εἰς τὴν Μόσχαν. Ὁ κ. Στράγκ ἐλπίζει νὰ εὑρίσκεται εἰς Μόσχαν τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης καὶ δὲν θὰ ἦτο ὡς ἐκ τούτου οὔτε σκόπιμον, οὔτε δυνατὸν τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς περισσοτέρας λεπτομερείας ὡς πρὸς τὰ συζητητέα θέματα».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τὸ ἀπόγευμα ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσάμπερλαιν, ἀπαντῶν εἰς ἐρωτήματα, ἐδήλωσεν: «Οὐδὲν ἔχω νὰ προσθέσω εἰς τὰς δηλώσεις μου τῆς 7ης τρέχοντος περὶ τῶν ἀγγλορρωσικῶν διαπραγματεύσεων, εἰμὴ ν' ἀναγγείλω τὴν σημερινὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Στράγκ διὰ Μόσχαν». Ὁ Βουλευτὴς κ. Ντάλτον ἠρώτησε τὸν πρωθυπουργὸν ἂν ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἡ μακρὰ ἐπιβράδυνσις τῆς ἐπιτεύξεως συμφωνίας μὲ τὰ Σοβιὲτ προκαλεῖ ἀνησυχίας. Ὁ κ. Ντάλτον προσέθεσε: «Μήπως ἡ κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ κερδίσῃ καιρὸν μέχρις ὅτου ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ Μονάχου ;» Ὁ πρωθυπουργὸς ἠγέρθη εἰς τὸ ἑδώλιόν του καὶ εἶπεν: «Ὁ κ. Ντάλτον εἶνε πολὺ ἐπιθετικὸς εἰς τὰς σκέψεις του». Καὶ προσέθεσε: «Δὲν βλέπω τὸν λόγον διατί νὰ ἀποδίδεται ἡ βραδύτης εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος». (Ἐπευφημίαι ἐκ τῶν ὑπουργικῶν ἑδωλίων).

Ὁ κ. "Αρθουρ Χέντερσον ἠρώτησε τὸν πρωθυπουργὸν ἂν θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ ἀναφέρῃ τοὺς οὐσιώδεις ὅρους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐδικαιολόγουν τὴν πεποίθησιν ὅτι μία παγκόσμιος διάσκεψις θὰ ἐξησφάλιζε πραγματικὴν διευθέτησιν τῶν μεγάλων διεθνῶν προβλημάτων.

Ὁ κ. Τσάμπερλαιν εἶπεν, ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην τῆς κυβερνήσεως, μία τοιαύτη διάσκεψις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ ἂν συνωδεύετο ἀπὸ γενικὴν πεποίθησιν, ὅτι ὅλαι αἱ κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ μετεῖχον αὐτῆς, θὰ ἐπεθύμουν εἰλικρινῶς τὴν ἐπίτευξιν μιᾶς διευθετήσεως καὶ θὰ ἦσαν διατεθειμέναι νὰ τηρήσουν κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τὰς ὑποχρεώσεις, αἵτινες ἠθελον ἀναληφθῆ. Ὁ πρωθυπουργὸς προσέθεσεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις καταβάλλει πάντοτε προσπαθείας πρὸς προαγωγὴν τοῦ πνεύματος τῆς ἐμπιστοσύνης, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ φέρῃ εὐτυχῆ ἀποτελέσματα ἂν καὶ αἱ ἄλλαι κυβερνήσεις κατέβαλλον παρομοίας προσπαθείας.

ΟΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Τὸ ὑφυπουργεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

Εἰδοποιοῦνται οἱ διπλωματοῦχοι τῶν κάτωθι σχολῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ: Μετσοβίου Πολυτεχνείου, Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς, Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας, Ἰατρικῆς, Ὀδοντοϊατρικῆς, Κτηνιατρικῆς, Χημείας, Φαρμακευτικῆς ὅπως ἀπὸ 20 μέχρι τέλους Ἰουνίου παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ πλησιέστερα ἀστυνομικὰ τμήματα τοῦ τόπου διαμονῆς των πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν τῆς ταυτότητός των. Οἱ μὴ προσερχόμενοι ἐντὸς τῆς καθορισθείσης προθεσμίας, θὰ προσάγωνται βιαίως καὶ θὰ τιμωρῶνται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 109 τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς. Ἐξαιροῦνται οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

«ΣΚΟΠΟΣ ΜΑΣ ΕΙΝΕ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ»

«ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΜΑΣ ΕΙΝΕ ΙΣΩΣ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ»

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΦΙΣΣΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

σε διὰ τὸν ἑαυτόν του, καταπατῶν-τας τοὺς ἄλλους. Ὁ κομμουνισμὸς εἶχε ἐπικρατήσει πέρα ὡς πέρα, (Φωναί : Μάλιστα, μάλιστα), ἡ δὲ νεολαία τῆς Ἑλλάδος διηυθύνετο γραμμὴ πρὸς τὸν κομμουνισμόν ! (Φωναί : Κάτω ὁ κομμουνισμός. Ζήτω ὁ ἀρχηγός). Καὶ τότε εἶπα : "Ας προσπαθήσουν ἄλλοι μὲ τὸν κοινοβουλευτισμὸν νὰ σώσουν τὸν τόπον, ἀφοῦ ἔδιδαν τέτοιες ὑποσχέσεις καὶ τὸ ἐκαυχῶντο. Ἀλλὰ ποῦ ἐφθάσαμεν ; Εἰς τὰ 1930, ἦτο τοιαύτη ἡ κατάστασις ποὺ ὁ τότε πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος εὑρισκόμενος εἰς τὴν "Αγκυραν, ἐφοβέριζε τὴν στάσιν, ἡ ὁποία ἦτο ἕτοιμος νὰ κηρυχθῇ εἰς τὸν τόπον, μὲ μὲ τὴν ἀπειλὴν ὅτι θὰ ἔφθανε καὶ μὲ ἀεροπλάνον ἀκόμη διὰ νὰ τὴν καταστείλῃ μὲ ἐμφύλιον πόλεμον. Εἰς τὰ 1931 χρεωκοπεῖ ἡ Ἑλλάς. Χρεωκοπία ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας ἀκόμη καὶ τώρα δὲν ἠμποροῦμεν νὰ συνέλθωμεν. Εἰς τὰ 1933 στρατιωτικὸς σύνδεσμος, ἀνάμιξις τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν κομματικὴν πολιτικὴν μὲ ὅλας της τὰς συνεπείας. Εἰς τὰ 1933 στάσις στρατιωτικὴ ἐσθὺς μετὰ τὰς ἐκλογάς. Ξέσχισμα μεταξὺ τῶν κομμάτων ἀπερίγραπτο. Σχεδὸν εἶχον φθάσει σὲ τέτοιο σημεῖον, ποὺ ὁ ἕνας νὰ μὴ χαιρετᾷ τὸν ἄλλον. Εἰς τὰ 1934 ἄνοιγμα τῆς κιβωτοῦ ὅλων μας τῶν διπλωματικῶν μυστικῶν καὶ σκόπισμα εἰς τοὺς δρόμους τῶν μυστικῶν αὐτῶν, ὥστε νὰ τὰ μάθουν, ὄχι μονάχα ὅλοι οἱ φίλοι μας, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐχθροί μας ἀκόμη. Ἔννοῶ τὰς συζητήσεις διὰ τὸ Βαλκανικὸν σύμφωνον, αἱ ὁποῖαι ἀντὶ νὰ γίνωνται ἐν μέσῳ μυστικότητος καὶ σοβαρότητος, διεξήγοντο διὰ μέσου τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων καὶ συνεζητοῦντο τὰ ἀπόκρυφα μυστικὰ τοῦ κράτους εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰ καφενεῖα. (Φωναί : Μπράβο, μπράβο. "Ετσι εἶνε). Εἰς τὰ 1934 ἐξακολουθεῖ τὸ ἀλληλοφάγωμα τὸ μεταξὺ τῶν κομμάτων, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι ἀντὶ νὰ περιορίζωνται εἰς τὰ ἐσωτερικά μας ζητήματα αἱ διενέξεις, εἶχαν ἐξαπλωθῇ πλέον καὶ εἰς τὰ ἐξωτερικά μας.

ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Εἰς τὰ 1935 ὁ ἐμφύλιος πόλεμος. Τὸν ἐνθυμεῖσθε ὅλοι. Τὸν ἐζήσατε ὅλοι. Ἐμφύλιος πόλεμος ὁ ὁποῖος ἔδειξεν ὅλην τὴν γυμνότητα καὶ τὴν ἀνικανότητά μας ὄχι μονάχα νὰ κάμωμεν ἕνα πόλεμον ἐξωτερικὸν ἀλλὰ καὶ νὰ διεξαγάγωμεν καὶ ἕνα ἐμφύλιον ἀκόμη πόλεμον. Τότε πλέον ἐνόμισα ὅτι δὲν ἠμποροῦσα νὰ μένω ἀκόμη παράμερα, καὶ τότε κατάλαβα ὅτι ἔπρεπε νὰ θυσιάσω καὶ τὰς ὑπολοίπους μου δυνάμεις (φρενῖτις ἐνθουσιασμοῦ, ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα). Καὶ τότε ἐπρόβαλα εἰς τὸν λαὸν μόνος μου τὴν πρότασιν τῆς ἑπαναφορᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β΄ (οὐρανομήκεις ζητωκραυγαί, ζήτω ὁ Βασιλεύς, ζήτω ὁ Γεώργιος, χειροκροτήματα). Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι περὶ τὸν Βασιλέα συσσωματούμενοι ὅλοι οἱ πολιτικοὶ παράγοντες τῆς χώρας θὰ ἠμποροῦσαν νὰ δώσουν τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν γαλήνην εἰς τὸν τόπον καὶ νὰ θέσουν τὰς βάσεις ἑνὸς καλυτέρου μέλλοντος. Ὁ βασιλεὺς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα (παταγώδη χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαί). Ἀλλὰ ἀντὶ νὰ συσσωματωθοῦν οἱ πολιτικοὶ παράγοντες τῆς χώρας, ἐξακολουθοῦσαν ὁλόγυρά του τὸ ἀλληλοφάγωμα, τὸ ὁποῖον εἶχε καταντήσει ὡς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τὴν Ἑλλάδα ράκος, καὶ τὸ ὁποῖον τὴν εἶχεν ὁδηγήσει εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ. Μάταιαι αἱ προσπάθειαι τοῦ Βασιλέως ὅπως συνέλθῃ ὁ κόσμος αὐτὸς καὶ δώσῃ εἰς τὸν τόπον ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο, τοὐλάχιστον μίαν κυβέρνησιν. Ἐπὶ μῆνας ἠγωνίζετο ὁ Βασιλεὺς χωρὶς νὰ τὸ καταρθώσῃ (ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως). Ἐνθουμείσθε τότε ἐκυβερνώμεθα ἀπὸ μίαν κυβέρνησιν ὑπηρεσιακήν, τῆς ὁποίας ὁ πρόεδρος ἦτο εὐγενέστατος ἄνθρωπος, πατριώτης καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν τάξιν τοῦ καθήκοντος, ἀλλ' ὁ ὁποῖος ἦτο ἀσθενὴς καὶ ἔβαινε πρὸς τὸν θάνατον καταναλώσας ὑπὲρ τοῦ τόπου καὶ τὰς τελευταίας του δυνάμεις. Τὸν Μάρτιον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπειλεῖται νέον στρατιωτικὸν πραξικόπημα καὶ τότε μόνον ἐθεώρησα καθῆκον μου καὶ ἐδέχθην νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν κυβέρνησιν, βέβαιος ὢν ὅτι ὁ στρατὸς ὅταν θὰ μὲ ἔβλεπεν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς διοικήσεώς του θὰ ἐπανήρχετο ἀμέσως εἰς τὸ καθῆκον του, χωρὶς κανένα κόπον ἐκ μέρους μου καὶ ὅτι θὰ παρέμενε ἕκτοτε πιστὸς ὑπηρέτης τοῦ ἔθνους καὶ τῶν ἰδεωδῶν του (οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ καὶ χειροκροτήματα). Καὶ θεωρῶ καθῆκον μου ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν μοῦ ἔδειξε τότε καὶ διότι ὑπῆκουσεν εἰς τὰς προτροπάς μου ἄνευ μεγάλης προσπαθείας καὶ ἀποτελεῖ ἕκτοτε ἕνα ἀπὸ τὰ χαλύβδινα θάθρα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἵσταται τὸ κράτος. (Ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ). Καὶ τότε ἀκόμη εἶχον σκοπὸν νὰ περιορισθῶ εἰς αὐτὸ καὶ μόνον καὶ νὰ μὴ κάμω τίποτε περισσότερον. Δὲν ἤλπιζα βέβαια ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν ὁ πολιτικὸς κόσμος νὰ δώσῃ τίποτε τὸ σταθερὸν εἰς τὸν τόπον, ἀλλὰ καὶ δὲν ἤθελα νὰ ἐπέμβω.

Η 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἀλλὰ τὰ γεγονότα ἤρχοντο τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο. Ἐπανερχόμενος ἀπὸ τὸ Βελιγράδι τότε, ὅπου ἠγωνίσθην τελεσφόρως διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου μας, ἐπανερχόμενος ἐγενόμην δεκτὸς εἰς Θεσσαλονίκην μὲ ἕνα πλῆθος κόκκινες σημαῖες, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἡ' ὁποία ὕστερα ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας ἐβάφη εἰς τὸ κόκκινο αἷμα τῶν δυστυχῶν κατοίκων της. (Φωναί: Κάτω ὁ κομμουνισμός, κατάρα καὶ ἀνάθεμα). Ἐπανερχόμενος εἰς τὰς Ἀθήνας εἶδον ἐκ μέρους τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τὴν διάθεσιν τῆς ἀνατροπῆς μου. Καὶ ὅταν τοῦ προσέφερα τὴν ἀνατροπήν μου καὶ τοῦ εἶπα: Ὁρίστε, σοῦ παραδίδω τὴν ἐξουσίαν, ἀνάλαβέ την, τότε ἠρνοῦντο καὶ μοῦ ἔλεγαν: Στάσου νὰ δοῦμε τὸν Ὀκτώβριον τί θὰ κάμωμεν. Τώρα καὶ πρὸς τὸ παρὸν μείνε. Μείνε καὶ μὴ μένῃς, ἀπὸ τὰ κόμματα, κομμουνισμὸς ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά, φαυλοκρατία φοβερὴ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά. Τί ἔπρεπε νὰ κάμω ἐγὼ τότε; "Επρεπε τότε νὰ κάμω ἐκεῖνο ποὺ ἔκαμα ἀργότερα. Καὶ ὅμως καὶ πάλιν ἐπερίμενα ἕως ὅτου εἶδα τὸ φάσμα τῆς ἀνατροπῆς τῆς τάξεως εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρον ἐνώπιόν μου ἕως ὅτου εὑρέθην πρὸ μιᾶς ἀποφάσεως πλήρους ἀνατροπῆς τῶν πάντων διὰ τῆς γενικῆς ἀπεργίας, τῆς πανεργατικῆς, ὅπως τὴν ἔλεγαν, ἀλλὰ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐλάμβαναν μέρος καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἀνατρεπτικὰ στοιχεῖα καθὼς ἐπίσης καὶ ὅλοι οἱ δρῶντες κοματικοὶ σχηματισμοί. Καὶ ὅταν εἶδα αὐτὸ τὸ κακὸ τὸ ὁποῖον θὰ μετέβαλλε τὴν Ἑλλάδα εἰς Ἰσπανίαν, τότε ἔχοντας καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως ἔπραξα τὴν 4ην Αὐγούστου. (Οὐρανομήκεις ζητωκραυγαί, φρενῖτις ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις). Αὐτὰ σᾶς τὰ λέγω ὄχι διότι δὲν τὰ γνωρίζετε, ἀλλὰ διότι εἶνε καλὸν νὰ τὰ ἐνθυμῆσθε. Καὶ ὄχι μόνον διὰ νὰ μὴ ὑποπέσωμεν εἰς τὰ αὐτὰ σφάλματα καὶ πάλιν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀφαιρέσω διὰ παντὸς ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ καθενὸς ἀπὸ σᾶς τὴν ἰδέαν ὅτι εἶνε δυνατὸν ἐγὼ μετὰ τὴν πεῖρα τὴν ὁποίαν ἔχω ἐπὶ τόσα μακρὰ ἔτη καὶ μετὰ τὰς ἀγόνους καὶ ματαίας προσπαθείας μου πρὸς ἐπαναφορὰν κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος δυναμένου νὰ διοικήσῃ τὴν χώραν, μετὰ τὴν πικρὰν καὶ ὀδυνηρὰν ἀποτυχίαν τοῦ τοιούτου σκοποῦ, ὅτι εἶνε ποτὲ δυνατὸν ἐγὼ νὰ ἐπανέλθω εἰς τὰς αὐτὰς σφαλερὰς ἀποπείρας καὶ νὰ ἐπαναφέρω τὸν λαὸν ἐκ νέου προδίδων αὐτὸν εἰς τὸ καθεστὼς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐδημιούργησε τὴν ἀναρχικὴν ἐκείνην κατάστασιν. (Ἐν θουσιώδεις ἐκδηλώσεις, ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα). Αὐτὸ τὸ λέγω διότι ὑπῆρξαν εἷς τὴν ἀρχὴν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐσκέπτοντο ὅτι τὸ καθεστὼς τῆς 4ης Αὐγούστου ἦτο προσωρινὸν καὶ διαβατικόν, καὶ ὅτι ἐγὼ θὰ ἐπανέφερα ἢ τοὐλάχιστον θὰ ἐτιθέμην ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς ἐπαναστάσεως ἐναντίον τῆς "Ελλάδος εἰς τὴν «κανονικὴν αὐτῆς τροχιάν», «κανονικὴν τροχιάν» δὲ ὀνομάζουν ἐκείνην ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔβαινεν τὸ ἔθνος πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὸν κρημνόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπὸ τρίχα θὰ κατεσυνετρίβετο.

ΠΩΣ ΚΡΙΝΕΙ Ο ΑΞΩΝ ΤΗΝ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΥΦΕΣΕΩΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 12. ('Αθ. Πρακτ.) —Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον μεταδίδει τὰ ἑξῆς ἐξ ἀνταποκρίσεως ἐκ Ρώμης: Οἱ ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίνῳ, ἐξάπτοντες τὰ πνεύματα, προσεπάθησαν νὰ παρουσιάσουν ὡς ἄρνησιν τὴν δυσπιστίαν μετὰ τῆς ὁποίας ἀπήντησαν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ οἱ λόγοι τοῦ κ. Τσάμπερλαιν καὶ τοῦ λόρδου Χάλιφαξ. Ἀπὸ τῆς ἰταλικῆς πλευρᾶς παρατηρεῖται ὅτι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰταλία οὐδόλως προτίθενται νὰ ἐμποδίσουν τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν ἀπὸ τοῦ νὰ συνεχίσῃ πολιτικὴν τείνουσαν εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρῃ ὕφεσιν, ἀλλ' αἱ δυνάμεις τοῦ ἄξονος ἀμφιβάλλουν ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰλικρινεῖς προθέσεις μιᾶς τοιαύτης πολιτικῆς. Ἄλλο σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἐξ ἴσου ἔχει ἐνδιαφέρον, προκειμένου περὶ μελλοντικῶν διαπραγματεύσεων, εἶνε ὅτι ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἐν τῇ «πουριτανικῇ του ὑπερηφανείᾳ», ἄγεται ὑπὸ τῆς προλήψεως ὅτι αἱ ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ἡ Ἀγγλία ἀξίζουν περισσότερον ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἔχουν ἀναλάβει αἱ δυνάμεις τοῦ ἄξονος. Τοιαύτη ἀντίληψις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ληφθῇ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν. Ἐπομένως, διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς ὁδὸν διαπραγματεύσεων, πρέπει πρῶτον νὰ ἀφεθῇ κατὰ μέρος ἡ τοιαύτη προκαταλήψις. Ὁ κ. Τσάμπερλαιν δὲν δύναται νὰ ὑποθέσῃ ὅτι αἱ δυνάμεις τοῦ ἄξονος ὀφείλουν νὰ πληρώσουν ἀκριβὰ ἓν τοιοῦτον πρόωρον μέτρον.

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΛΑΟΣ Θ' ΑΓΩΝΙΣΘΗ ΜΕΣ ΘΕΝΟΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΟΥΛΙΤ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12. ('Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). Τηλεγραφοῦν ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ἀφίκετο αὐτόθι σήμερον ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Μπούλιτ ἐπιβαίνων τοῦ ὑπερωκεανείου «Νορμανδία» διὰ νὰ παραμείνῃ εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ἐπὶ μίαν περίπου ἑβδομάδα. Ὁ κ. Μπούλιτ εἰς δηλώσεις του πρὸς τοὺς δημοσιογράφους εἶπεν ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν Γαλλίαν εἶνε ἐξαίρετος. "Ολοι γεν